

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. X. Conclusio Faculæ per argumenta generalia controversiarum. Fidei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Facula
Hæreti-
socum-
postoli, homines impostores. Pasto-
res sicut quasi lupi, Monachi expe-
tent que sunt mundi, &c. Ex his
quoque verbis beati Hippolyti
cognoscant huius temporis hære-
tici, Monachatum esse antiquissi-
mum. In eadem Oratione Hip-
polytus scribit ita: Lugebunt Ec-
clesia luctum magnum: quia nec ob-
latione nec iussibus fiet, nec cultus Deo
gratus: sed Ecclesiarum edes sacra-
mentum instar erunt, pretiosumq;
Corpus & Sanguis Christi non extra-
bit in diebus illis. Liturgia extin-
guetur, Psalmorum decantatio ces-
sabit. Notandum est, quod glo-
riosus Martyr hic dicit de pretio-
so Corpore & Sanguine Domini
Iesu, & de Liturgia sive Missa. Nā
si tempore Antichristi Liturgia
abolebitur, profecto præcursores
Antichristi sunt, qui modò eam
moliuntur abrogare.

8.
Ejusdem
de Missa,
Monacha-
tu, &
virgini-
tate ju-
dicium.
Et infra Hippolytus inducit
Dominum, invitantem Sanctos
cujuscunque ordinis ad possiden-
dum regnum cæleste, atque inter
alia dicentem: Venite Pontifices,
qui purè mihi Sacrificium die no-
teq; obrulistis, ac pretiosum Corpus
& Sanguinem meum immolastis
quotidie. Venite Sancti, in monti-
bus, in speluncis & cavernis terra
exercuistis vos, qui per continentiam,
preces, & virginitatem servistis no-
mini meo. Venite adolescentula,
que thalamum meum exoptastis, nec
præter me sponsum alium dilexistis,
que per martyrium & pietatis exer-
citationem mihi immortalitatiq; in-
corruptibili sponso copulata estis, &c.

Quid dicitis ad ista, ô hæretici
cæci atque miserimi? Sed redite
ad cor, redite; atque Ecclesiæ Dei
vos tandem aliquando reddite.

CAPUT X.

Conclusio Facula per argumenta
generalia controversiarum
Fidei,

1. Eadem est fides Ecclesiæ Romanae hodiernæ, quæ fuit primitiva: sine qua nullus salvabitur; in qua fuerunt omnes Patres & Doctores antiqui.
2. Hæretici non habent pro se Scripturam, sed prævum Scripturæ sensum ab ipsismet confectum: rectum enim sensum Scripturæ, a sola Ecclesiæ accipiunt.
3. Exemplarū probatio, quæ Scripturæ sint hæreticæ in laqueum, circa traditiones, jejunia, & alia, tam olim quam modernæ temporibus.
4. Multa rectè docet & præcipit Ecclesiæ, quæ non sunt in Scripturis expressa: sunt tamen illi consentanea.
5. Sufficiunt Scripturæ ad salutem; quia præcipua quedam continent, & reliqua ab Ecclesiæ accipienda ostendunt.
6. Quam sit absurdum, præferre opinionem Novatorum eufforitati Patrum antiquissimorum.
7. Propter aliquorum vitia non debemus discedere ab Ecclesiæ gremio.
8. Oratio pro seductis.

Ex his quæ hætenus in me-
dium protulimus, satis li-
quet, sanctos Patres in primitiva
Ecclesiæ eandem tenuisse fidem
quam modò in Ecclesiæ Catholi-
ca tenemus, & idem sensisse de
Deo rebusque Divinis atque Ec-
clesiasticis, quod nunc sentimus.
Quod cum ita sit, perpendant illi,
qui aliam fidem & doctrinam pro-
fiterentur, quam à veritate aberrent,
quamque malè sacras Litteras in-
telligant. Non est quòd sibi blan-
diantur, putantes se esse Eccle-
siam, vel in Ecclesiæ Dei. Non
sunt

1.
Hodie
eadem
per om-
nia cre-
dit Eccle-
sia Roma-
na, quæ
primiti-
va tradi-
dit & cre-
didit.

Facula
Hæreti-
corum.

sunt in Ecclesia. Si enim in ea essent, non diffident tam arroganter in fide & doctrina à sanctissimis Martyribus & Patribus, qui præclarissima Ecclesiæ membra sunt. Nos quidem potuissimus adhuc alia non pauca ex scriptis antiquorum Patrum adducere: sed ista sufficere iudicamus, ad revocandum saltem aliquos ex discipulis Sectariorum hujus nostræ tempestatis ad matrem Ecclesiam Apostolicam: nisi ipsi pervicaci animo in hæresi vel schismate permanere, ac seipso spon te in gehennam præcipitare velint. Neesse enim est eos omnes in æternum inferni ignem corrue re, qui opinionem aliquam Eccle siæ Catholicæ contrariam super bā obtinatione retinent, atque ita ab Ecclesiæ unitate separati moriuntur, quamlibet etiam ju stè alioqui vivere videantur. Si qui hæretici plura cupiunt cog noscere quàm adnotauimus, le gant ex integro libros eorum Au ctorum qui à nobis citati sunt, itemque sacra Concilia quæ le gitimè congregata ac celebrata fuerunt in ecclesia: legant Epi scolas sanctorum Sacerdotum qui post Soterem sibi invicem in sum mo Pontificatu successerunt: le gant lucubrationes Cypriani, A thanasii, Basilii, Gregorii Nazian zeni, Gregorii Nysseni, Ioannis Chrysostomi, Hieronymi, Am brolii, Augustini, Leonis, Grego rii Romani, Bernardi, & aliorum Orthodoxorum Scriptorum, quo-

*Verba
Ecclesiæ
veram
hodie-
nam, ne-
mo potest
saluari.*

*Omnes
omnino
Patres in
hac eadē
Ecclesia
& fide
fuerunt
per annos
mille
quingen-
tos & am-
plius.*

rum doctrina mirificè illustræ Ecclesiam Dei: ex his enim ple nissimè discant, quid credere, & quomodo divinas Scripturas in telligere debeant. In libris etiam Tertulliani, qui temporibus Apo stolorum vicinus fuit, & statim post Irenæum vixit, inveniunt non pauca de ritibus Baptismi, de sacra Unctione, de manuum im positione, de reverentia Sacerdo tibus exhibendâ, de felici Eccle sia Romana, in quam Apostoli Petrus & Paulus unâ cum sangui ne omnem doctrinam suam pro fuderunt, de exomologesi sive confessione delictorum, de pœni tentiæ labore, de jejuniis, de ve ro Corpore & Sanguine Christi in Eucharistia, de oratione quæ fit pro fidelibus defunctis, de sig naculo Crucis quod ferè ubique exprimimus, de variis traditio nibus non scriptis, &c. In libris quoque Clementis Alexandrini, qui non multò post Tertullianum floruit, & in lucubrationibus Origenis discipuli ejus, plurima inveniunt adversus hæreses hu jus temporis.

At videmus nunc multos hæ reticos eò vesaniæ processisse, ut nihil pro firmo & rato recipere velint, nisi sit expressè adnota tum in Scripturis Canonicis, quas tamen Scripturas perperam intel ligunt atque interpretantur. Quòd si Catholicus quispiam eis verba ipsarum divinarum Scriptura rum proponat, mox verò illarum sensu (quem sancti Martyres & Ortho-

2.
*Sensum
Scriptu-
ra à se
confitit,
pro ipsa
Scriptu-
ra am-
plexan-
tur hær-
etici.*

Facula Hæreticorum. Orthodoxi Patres approbant) repudiato, pravum sensum à se confictum obijciunt, eumque pertinacissimè defendunt. Deus enim ita condidit Scripturas sacras, ut superbis hæreticis, qui intellectum suum iudicio Ecclesiæ Apostolicæ submittere nolunt, sint in laqueum. Unde Psalmista de eis loquens ait: *Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.* Jactant verò sese, & gloriantur vanissimè. Nos, inquit, purum Dei verbum amplectimur, nos intra limites verbi Dei consistimus, nos verbum Dei & Evangelium Christi sincerè annuntiamus. Putant id solum esse verbum Dei, quod sacris Litteris comprehensum est: sed falluntur omnino. Nam verbum Dei est, quidquid loquitur Deus, sive id scriptum sit, sive non scriptum. Cùm Deus loqueretur primo parenti nostro Adæ, cùm loqueretur Noë & Abrahamæ, nondum quidquam de veteri Testamento scriptum erat, & jam à Patribus illis verbum Dei audiebatur. Cùm etiam Simeon Iustus responsum accepisset à Spiritu sancto, se non visurum mortem nisi priùs videret Christum Domini, verbum Dei audierat quod scriptum non erat. Si hodie quoque DEUS alicui sancto homini per revelationem *verbum absconditum & venas arcani susurrii* sui aperiret, hujusmodi homo verbum Dei proculdubid susciperet, etiamsi illud nusquam in divinis

Litteris expressum esset. Et cùm Apostoli statim post descensum Spiritus sancti verbum Dei veritatemque Evangelicam prædicarent, necdum Evangelium erat conscriptum. Quid? Num idèd tunc non fuit adhibenda fides Ecclesiæ, quia quod ipsa per Apostolos prædicabat, non erat in divinis Litteras relatum? Certè auctoritas ipsius Ecclesiæ non pendet ex Scripturis. Imò verò Scripturas non sciremus esse divinas, nec eas pro divinis haberemus, nisi Ecclesia illas pro talibus habendas esse decerneret. Hæc illuminatur & regitur à Spiritu sancto, qui ei docenti adest, sicut Prophetis & Evangelistis scribentibus adfuit. Atque ob id beatus Paulus eam appellat columnam & firmamentum veritatis: nam in his quæ ad fidem & bonos mores pertinent errare nescit. Vox illius, vox Christi est: quia illa corpus, iste caput est. Qui illam audit, Christum audit: & qui illam audire non vult, Christum quoque audire recusat. Itaque ea quæ docet aut præcipit Ecclesia, nos pro verbo Dei habere promptèque suscipere debemus: neque necesse est ut illa aliquo expresso Scripturarum testimonio comprobentur. Penes Ecclesiam jus est pronuntiandi nõ solum quænam Scripturæ pro Canonicis habendæ sint, verùm etiam quo sensu intelligi debeant. Nam nisi hanc auctoritatem obtineret Ecclesia, leves & maligni quique homines

M m m m abjice-

Verbum Dei, ejus que vera intelligentia, à sola Ecclesia accipiuntur

1. Tim. 3

Luc. 100

Alioquin nihil esset certi in doctrina fidei.

Esq; hæc hæreticorum causa & prædicationu.

Mal. 10.

Verbum Dei non est sola scriptura, sed etiam traditio non scripta; cum ante Moysen tempora nulla scriptura nota fuerit.

Job. 4.

Facula
Hæreti-
corum.

abjicerent è Canone quas vellent
divinarum Scripturarum partes,
& eas pro suo arbitrio absurdis
expositionibus depravarent. Iste
sic, ille aliter, rursusque alius ali-
ter contra veritatem eas intelli-
gere vellet: atque hinc innumeræ
hæreses emergerent, nihilque cer-
tum esset apud Christianos.

3.
Scriptu-
ra sunt
hæreticū
in laque-
um posi-
ta ;
Ioan. 14

Diximus, ipsas divinas Litte-
ras hæreticis esse in laqueum : &
profectò ita est. Nam Arrius hæ-
reticus audiens Christum in ev-
angelio dicentem, *Pater major me*
est, illaqueatus asseruit, Filium
Dei non esse Patri consubstantia-
lem & æqualem. Eidem impurus
Helvidius legens in Matthæo ev-
angelista hæc verba de Ioseph &
Maria Matre Domini, *Non cognos-*
cebat eam, donec peperit filium suum
primogenitum, laqueo irretitus di-
xit, Mariam non permanisse vir-
ginem. Similiter hæretici hujus
tempestatis ubique in Scripturis

sum ve-
scribum:

Mat. 13

involvuntur laqueis. Et ut, ex-
empli gratia, hic aliquid proferam-
us, miserè admodum illaquean-
tur istis Christi verbis : *Quare*
transgredimini mandatum Dei pro-
pter traditionem vestram ? Hypo-
crita, benè prophetavit de vobis Isa-
ias, dicens: Populus hic labiis me ho-
norat, cor autem eorum longè est à
me: sine causa autem colunt me,
docentes doctrinas & mandata ho-
minum. Licet enim Dominus Ie-
sus non reprehendat pias Aposto-
lorum aliorumque Patrum tradi-
tiones, sed eas traditiones, quæ
ad cultum honoremque divinum

sum re-
sentiori-
bus:

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

Mat. 15

nihil conducunt, & legi Dei ad-
versantur: superbi tamen hæreti-
ci, arreptâ hinc occasione, æquissi-
ma ecclesiæ decreta, si in Scriptu-
ris Canonicis expressa non inve-
nerint, tanquam superfluas vanasque hominum traditiones re-
spuunt. Et quia legunt in Evan-
gelio, Christum illud quoque di-
xisse, *Non quod in os intrat coin-*
quinat hominem; irrident quid-
quid de jejuniis & abstinencia à
quibusdam cibis ecclesia à Deo
illuminata statuit. Nolunt ad-
stringi ad jejunandum certis die-
bus: & sancto præcepto contem-
pto, vescuntur carnibus pro sua
libidine, etiam in sacra Quadra-
gesima. Ad hunc modum verbis
evangelicis illaqueati, ethnicè
magis quam Christianè vivunt.
Nos autem non cibi genus, sed
inobedienciæ scelus polluit. Nā
bonus est cibus quem creavit
Deus: sed si vetitus fuerit, jam
non sumitur sine culpa: sicuti bo-
nus erat fructus quem in Paradi-
so prohibuerat Deus, ex eo ta-
men non sine gravi peccato Adam
comedit.

Certum verò est, eum qui ec-
clesiæ obedire non vult, Christo
non obedire. Et de hujusmodi
homine ipse Christus ait: *Si Ec-*
clesiam non audierit, sit tibi sicut
ethnicus & publicanus. Et etiam
per Samuelem Prophetam Deus
ita loquitur: *Quasi peccatum ari-*
olandi est, repugnare: & quasi scelus
idolatriæ, nolite acquiescere. Qui-
bus verbis Saul arguitur ac pro-
fa-

circa je-
junia.
Mat. 15

4.
Quomo-
do illa-
queant
se hæti-
ci circa
dogmata
& man-
data Ec-
clesiæ.
Mat. 14
1. Reg.
14.

Facula
Hæreti-
corum.

fanus abjectusque declaratur, pro-
pterea quod non obedierat dictis
Samuelis, qui juxta Dei volun-
tatem ei denuntiaverat, ut disper-
deret prorsusque deleteret Amale-
citas. Atqui Saul poterat more
hæreticorū dicere Samueli: Nus-
quam in divinis Scripturis ex-
pressum lego, quod nomine Dei
iussisti: non Deum sed te mihi lo-
quentem audivi. Paulus item af-
firmat, eos qui Præpositis vel
Potestatibus à DEO ordinatis
resistunt, DEO resistere, ac
damnationem sibi acquirere.
Rursum hæretici legentes hæc
Galat. I. verba Pauli, *Si quis vobis evange-
lizaverit præter id quod accepistis,
anathema sit*: legentes & ista Io-
ann. 22. annis in fine Apocalypseos, *Si quis
apposuerit ad hæc, apponet Deus su-
per illum plagas scriptas in libro isto*:
legentes item in Deuteronomio,
Deut. 4. *Non addetis ad verbum quod vobis
loquor, nec auferetis ex eo*; obji-
ciunt illa omnia Romanæ atque
Catholicæ Ecclesiæ, & eam accu-
sant execrandæ impietatis, pro-
pterea quod recipit ac statuit mul-
ta quæ in divinis Litteris nõ sunt
expressa. Sed hujusmodi obje-
ctiones mera sunt deliramenta.
Romana enim atque Apollolica
Ecclesia non aliud Evangelium,
neque aliam fidem aut doctrinam
annuntiat, quàm à Christo Apo-
stolis Apollolorumque discipu-
lis ac sanctis eorum successoribus
accepit: sed ipsi hæretici aliam
omnino fidem & doctrinam su-
perbè prædicant, uti totus hic li-

bellus clarissimè ostendit, ob id-
que sunt hæretici, & veritatis ini-
mici, & impietatis rei, & æternæ
damnationi proximi. Nunquam
item Romana & Catholica Ec-
clesia Scripturas sacras augendo,
diminuendo, immutando vel
perperam interpretando corrumpit,
quod hæretici facere solent. Quin-
potius libros omnes Canonicos
maximâ fidelitate integros sem-
per conservat, & eorum verba di-
vina (uti à Spiritu sancto edocta
est) sanè intelligit, eisque sum-
mam auctoritatem tribuit; sed ad-
ulterinas hæreticorum expositio-
nes constanter reprobat. Inter-
dum sanè pro causis emergenti-
bus variat pia quædam decreta, &
ut tempus exposcit, nonnulla Pa-
trum statuta abrogat: at præcep-
tiones divinarum Scripturarum
nunquam immutat.

Rectissimè verò pleraque reci-
pit & docet, quæ licet in ipsis Scri-
pturis Canonicis minimè sint ex-
pressa, eis tamen non sunt contra-
ria, sed maximè consentanea.
Nam, sicut à nobis alibi supra
fuit dictum, Deus non omnia in
sacris Litteris exprimi voluit, ut
disceremus Ecclesiæ subesse, atq;
ejus institutionibus & præceptis
obtemperare. Certè Ioannes scri-
bit, Christum passioni vicinum
dixisse discipulis suis: *Adhuc
multa habeo vobis dicere, sed non po-
testis portare modo: cum autem ve-
nerit ille Spiritus veritatis, docebit
vos omnem veritatem. Quo in lo-
co Christus loquitur proculdubio*

Romana
Ecclesia
Scriptu-
ra sacra
Canonem
non au-
get, mi-
nuat, cor-
rumpit;
quod est
proprium
hæreticos
facinum.

5.
Ecclesia
docet
semper
cõformis
Scriptu-
ra, qua
remittit
nos in du-
bii ad ip-
sam Ec-
clesiam.
*Cap. I.
Faculz
& alibi.

Ioan. 16

Facula
Hæretico-
rum.

de his, quæ postea ordinanda ac statuenda erant in Ecclesia. Pålâm autem est, non omnia illa in Voluminibus sacris esse expressa, quæ tunc Christus testabatur se adhuc habere dicenda. Verùm de illis post resurrectionem suam per dies quadraginta deseruisse credendus est: dicente beato Luca, quòd loquebatur discipulis suis *de regno Dei*, hoc est, de gloriâ cælestis Jerusalem, & statu militantis Ecclesiæ, quæ toto orbe erat dilatanda. Ceterùm Apostoli, accepto Spiritu sancto, pleniùs dixerunt atq; intellexerunt (iuxta prædictionem Christi) *omnem* **Joan. 14** *veritatem*: quam etiam Ecclesiæ tradiderunt. Atque hinc est, quòd plurima, vel potiùs innumera, ab Apostolis Ecclesia accepit, quæ in libris novi Testamenti expressa non inveniuntur. Et certè fides habenda est ipsi Ecclesiæ, quæ est *columna veritatis*, & cum quâ Spiritus sanctus manet in æternum. Nam & hoc Christus ei promisit

Joan. 14 *dicens: Ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis.* Ecclesia igitur docetur atque gubernatur à Spiritu veritatis: & nihil præcipit nisi secundùm voluntatem ejusdem Spiritus, cujus præsentia nunquam fuit destituta, neque destituetur unquam. At hæretici clamitant, ea quæ in Scripturis Canonicis habentur, Christianis sufficere. Sufficiunt planè. Imo verò humilibus verisq; Christianis suf-

Sufficit
humili-

ficere possunt vel hæc paucula verba, quæ Christus Præpositis Ecclesiæ dicit: *Qui vos audit, me audit; & qui vos spernit, me spernit.* aut ista, quibus subjectos alloquitur: *Quaecunq; dixerim vobis (Præpositi ac Pastores) servate, & facite.* His namque verbis admonemur parère Ecclesiæ, etiam si quòd illa præcipit, non sit expressè positum in Bibliis sacris. Neque enim Christus ait, Si ea, quæ Pastores & Præpositi Ecclesiæ vobis dicunt, inveneritis expressa in divinis Scripturis, servate illa & facite, sin minùs, nolite facere: sed ait, *Quaecunq; dixerim vobis, servate & facite.* Qui obedientiam Christianorum redigere volunt ad ea sola quæ in Canonicis Scripturis expressa sunt, alios obediendi fines & terminos nobis constituunt, quàm Christus constituit, quod utique non facerent, si Catholici essent, & Christum potiùs quàm diabolum audirent.

Heu! quam infelices sunt, qui matrem Ecclesiam deserunt, & hæresibus se implicant! Quanta, quæso, dementia est, novam impiamq; Lutheri, Melanchthonis, Zwinglii, Calvinii, vel aliorum Sectariorum doctrinam, præferre doctrinæ eorum qui veram fidem ab ore Christi, aut Apostolorum susceperunt, eamq; posteris fideliter tradiderunt, quæ etiam per successiones multarum generationum ad nos usque pervenit! Et quis verè pius possit continere lacry-

bu Scri-
pta: a:
quia da
Ecclesiam
maim-
stram.
Luc. 10:
Matt. 23

6:
Insani-
unt, qui
Novato-
rum judi-
cia san-
cti Pa-
trium præfe-
runt.

facula
Hæreti-
corum.

lacrymas, videns modò tot ani-
mas passim hæresum veneno cor-
reptas perire? videns homines
tam stolidos esse, ut præclarâ illâ
& antiquâ rectâque fide relicta,
Sectariorum prava dogmata, in-
sullaque opiniones nuper exco-
gitatas aut resuscitatas, promptis-
simis animis amplectantur? Pro-
fectò fides Romanæ Apostolicæ-
que Ecclesiæ, quam Deus innum-
eris miraculis comprobavit,
quæque tot jam sæculis in violata
permanfit, tam certa atque indub-
itata est, ut si millies mori posse-
mus, toties utique pro illa reti-
nendâ atque tuendâ libenter mor-
tem oppetere deberemus. Ea nun-
quam extinguetur, dicente Do-
mino ad Petrum Ecclesiæ caput
& Principem: *Egorogavi pro te, ut*
non deficiat fides tua. Navis Eccle-
siæ potest quidem fluctibus hære-
sum concuti, sed mergi non po-
test. Quantum vis prematur, nun-
quam tamen opprimetur Eccle-
sia.

7. Verùm hæretici videntes plu-
rimos abusus esse, & multos etiã
è numero Pastorum non rectè vi-
vere in Ecclesia Romana atque Ca-
tholica, detestantur illam, & ab
ea sese separant, eique subesse no-
lunt. Sed eos meminisse oportet,
Ecclesiam Dei esse sagemam illam
Evangelicam, quæ malos pisces
cum bonis, durante hac mortali
vita, continet: esse itidem aream
illam, in qua rejectaneæ & olim
exurendæ paleæ electissimis gra-
nis permixtæ sunt. Optandum

verò & adorandum, ac modis
omnibus admittendum est, ut tol-
lantur abusus, & reformatur
mores in Ecclesia Dei. Attamen
ipsa eadem Ecclesia Apostolica,
propter malos Catholicos, quos
gremio suo continet, non desinit
esse *columna & firmamentum veri-*
tatis. Quemadmodum autem sæ-
culi Regibus & Principibus, ea
quæ iuxta sunt præcipientibus,
necesse est subjici & obtemperare,
etiã si ipsi alioqui improbi sint
& flagitiosi; ita etiam Præpositis
Ecclesiæ honesta & rationabilia
jubentibus oportet obedire, e-
tiã si non benè vivant. De tali-
bus enim Dominus loquens in
Evangelio ait subditis: *Quacun-*
que dixerint vobis, servate & faci-
te, secundum verò opera eorum, noli-
te facere. Sanè qui manet divi-
sus ac separatus ab Ecclesia Ca-
tholica, quæ est Corpus Christi
mysticum, separatus item à Chri-
sto capite est.

8. Benignissimus DEUS noster
concedat, ut depulsâ errorum ca-
ligine, omnes agnoscamus veri-
tatem, quam Apostoli Apostolo-
rumque discipuli, & eorum suc-
cessores, aliique Orthodoxi Pa-
tres nobis commendaverunt: præ-
stet, inquam, Dominus, ut verita-
ti constanter ac firmiter adhærea-
mus, & vitam degamus verè Chri-
stianam, atque ita tandem æter-
nam beatitudinem conse-
quamur, Amen.